

- **อำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมืองดอกคำใต้** ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ กำหนดถึงอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมือง โดยแบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ

๑) การกิจหลัก การกิจนี้เป็นหน้าที่ที่กฎหมายบังคับให้เทศบาลต้องจัดทำให้เป็นผลดี ถ้าเทศบาลใดไม่อาจปฏิบัติภารกิจหน้าที่ประการนี้ได้หรือไม่บังเกิดผลดี ถือได้ว่าเทศบาลนั้นบกพร่องต่อหน้าที่หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่

๑. กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๐
๒. ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
๓. ให้มีโรงฆ่าสัตว์
๔. ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้
๕. ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
๖. ให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะ
๗. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
๘. ให้มีการดำเนินกิจการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น

๒) การกิจรอง เป็นภารกิจที่เทศบาลอาจจะทำหรือไม่กระทำก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางการเงินคลัง จำนวนบุคลากรเจ้าหน้าที่ จำนวนทรัพย์สิน และความสามารถของเทศบาลนั้นๆ เป็นเกณฑ์ชี้วัดแต่เป็นข้อนำพิจารณาว่าการที่เทศบาลใดจะปฏิบัติหน้าที่ในการกิจรองได้นั้นควรอย่างยิ่งที่จะลู่่วงในภารกิจหลักอย่างมีประสิทธิภาพครบถ้วนสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว

๑. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
๒. ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
๓. บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
๔. ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
๕. ให้มีและบำรุงโรงพยาบาล
๖. ให้มีการสาธารณสุขการ
๗. จัดทำกิจการซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
๘. จัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา
๙. ให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬาและพลศึกษา
๑๐. ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ สวนสัตว์ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
๑๑. ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม และรักษาความสะอาดเรียบร้อยของท้องถิ่น
๑๒. เทศพาณิชย์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลเมืองดอกคำใต้

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองดอกคำใต้

การกำหนดจุดยืนทางด้านยุทธศาสตร์ (Strategic Position) ของเทศบาลกำหนดขึ้นเพื่อให้แสดงถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จของการบริหารงานภายในองค์กร ด้วยการหาจุดแข็งขององค์กรที่จะสามารถนำไปใช้ในการบริหารงาน และนำจุดแข็งนั้นเป็นตัวนำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งยิ่งองค์กรมีจุดยืนที่ชัดเจนมากเท่าไร จะส่งผลให้บุคลากรขององค์กรสามารถเข้าใจตรงกันไม่มีความสับสน กลยุทธ์ต่างๆ ขององค์กรก็จะต้องสอดคล้องกับจุดยืนทางด้านยุทธศาสตร์ด้วย

เทศบาลเมืองดอกคำใต้ ได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ไว้ดังนี้

๑. เป็นเมืองท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นการศึกษาหาความรู้ในพื้นที่หรือบริเวณที่มีคุณลักษณะที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม มีการบอกเล่าเรื่องราวในการพัฒนาทางสังคมและมนุษย์ผ่านทางประวัติศาสตร์อันเป็นผลเกี่ยวเนื่องกับวัฒนธรรม องค์ความรู้ และการให้คุณค่าของสังคม โดยสถาปัตยกรรมที่มีคุณค่าหรือสภาพแวดล้อมอย่างธรรมชาติ ที่สามารถแสดงออกให้เห็นถึงความสวยงามและประโยชน์ที่ได้รับจากธรรมชาติ สามารถสะท้อนให้เห็นถึงสภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในแต่ละยุคสมัยได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม หรือขนบธรรมเนียมประเพณีสำหรับประเภทของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมได้แก่

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าเทศบาลเมืองดอกคำใต้ มีศักยภาพในการส่งเสริมให้เป็นเมืองท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมสูง ซึ่งนับได้ว่าทุนทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในท้องถิ่นเป็นจุดแข็ง จุดเด่น เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นที่น่าสนใจมากที่สุดของเทศบาลเมืองดอกคำใต้ในขณะนี้ สามารถนำไปต่อยอดการพัฒนาให้ไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาในอนาคตได้ เมื่อความเป็นเอกลักษณ์ โดดเด่นของท้องถิ่นทั้งโบราณสถาน โบราณวัตถุ สถาปัตยกรรม วิถีชีวิตและวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น ได้รับความนิยมทางการท่องเที่ยว ความสนใจจากภาคธุรกิจการท่องเที่ยวก็จะเพิ่มความต้องการมากขึ้น เนื่องจากการมีโบราณสถาน โบราณวัตถุ หรือแหล่งการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวที่แตกต่างไปจากการท่องเที่ยวหลักในระดับอำเภอดอกคำใต้ จะเป็นตัวเลือกทางการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลดีต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของเมืองดอกคำใต้ที่สำคัญประชาชนเจ้าของพื้นที่จะได้ผลประโยชน์จากภาคธุรกิจท่องเที่ยว คือ การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ อาชีพ และรายได้ของท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังสามารถส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักรู้และรู้จักอนุรักษ์ ห่วงแหนทรัพยากรทางการท่องเที่ยวในท้องถิ่นอันเป็นการรักษาเอกลักษณ์ของจิตวิญญาณความเป็นเมืองวัฒนธรรมให้คงความสวยงามที่คงคุณค่าไว้ได้อย่างยั่งยืน การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ โดยนำเอาเอกลักษณ์ของเมืองมนต์เสน่ห์แห่งวัฒนธรรม มาเป็นจุดขาย จะทำให้ทิศทางการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองดอกคำใต้ เป็นไปได้มากที่สุด

๒. เป็นเมืองน่าอยู่ สังคมน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

มุ่งพัฒนาให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ส่งเสริมสนับสนุนการจัดบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน นำไปสู่ความเป็น “เมืองน่าอยู่ สังคมเป็นสุข” คือ

(๑) การมีผังเมืองที่ดี มีการจัดแบ่งการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษและความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน

(๒) มีการจัดสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะที่ครบถ้วน สมบูรณ์ เพียงพอต่อความต้องการ มีการจัดระบบคมนาคมที่เหมาะสม

(๓) ประชาชนเห็นคุณค่าและสามารถอนุรักษ์พื้นที่ หลักฐานทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีไว้ได้ ชุมชนที่มีลักษณะอาคารบ้านเรือนที่อยู่อาศัยที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น มีความสงบร่มรื่น มีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย

(๔) มีแหล่งน้ำที่มีศักยภาพ มีความสะอาด มีการบริหารจัดการที่ดี

(๕) รักษามรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น ให้มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน

(๖) ประชาชนมีโอกาสดำเนินการศึกษาศึกษาและพัฒนาศักยภาพอย่างกว้างขวาง ทั้งถึงและเท่าเทียมกัน

(๗) ประชาชนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี มีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(๘) ประชาชนมีงานทำ และมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต ค่าครองชีพไม่สูงเกินไป ซึ่งทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้ พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน